

εἰς τὴν πατρίδα, τῶν πολιτῶν πυνθανομένων αὐτοῦ ποῖά
 C τινά ἐστι τὰ ἐν Ἀθήναις, 'πάντα' εἶπε 'καλά,' εἰρω-
 νευόμενος καὶ παριστάς ὅτι πάντα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
 καλὰ νομίζεται, αἰσχρὸν δ' οὐδέν.

5 66. Ἄλλος ἐρωτώμενος περὶ τινος ἀπεκρίνατο 'οὐ·'
 ὡς δ' ὁ ἐρωτήσας ἀπεκρίνατο ὅτι 'ψεύδη', 'ὄρᾳς οὖν' ἔφη
 'ὅτι μάταιος εἶ περὶ ὧν ἐπίστασαι ἐρωτῶν.'

67. Ἦκόν ποτε κατὰ πρεσβείαν Λάκωνες πρὸς Λύγδα-
 μιν τὸν τύραννον· ὡς δ' ἐκεῖνος ὑπερτιθέμενος πολλάκις
 10 συντυχεῖν ἀνεβάλλετο, τὸ δ' ἐπὶ πᾶσι μαλακῶς ἔχειν
 αὐτὸν ἔφη τις, οἱ πρέσβεις 'λέγε αὐτῷ' εἶπον 'ὅτι μὰ
 τοὺς θεοὺς οὐ παλαισόμενοι πρὸς αὐτὸν ἐληλύθαμεν,
 ἀλλὰ διαλεχθησόμενοι.'

D 68. Λάκωνά τινά τις μυσταγωγῶν ἠρώτα τί πράξας
 15 ἑαυτῷ σύνοιδεν ἀσεβέστατον, ὁ δέ 'γινώσκουσιν οἱ θεοί'
 ἔφη· ἐπικειμένου δὲ μᾶλλον καὶ λέγοντος 'πάντως σε δεῖ
 εἰπεῖν', ὁ Λάκων ἀντηρώτησε 'τίνι με δεῖ εἰπεῖν, σοὶ ἢ
 τῷ θεῷ;' τοῦ δ' εἰπόντος 'τῷ θεῷ', 'σὺ τοίνυν' ἔφη
 'ἀποχώρησον.'

20 69. Ἐτερος νυκτὸς μνήμα παριὼν καὶ φαντασιωθεὶς
 δαιμόνιον τι ἐπέδραμε τῇ λόγχῃ διαράμενος, καὶ ἐναπερεί-
 δων εἶπε 'πῆ με φεύγεις, δις ἀποθανουμένη ψυχή;'

70. Ἄλλος εὐξάμενος ἀπὸ τοῦ Λευκάτα ῥίπτειν ἑαυτὸν